

Rozdział 4. Izrael w otoczeniu narodów. Kilka zdarzeń z ostatnich lat i tysiącleci

Stało się to, czego nie spodziewały się narody, a czego oczekiwał Izrael:

„Przetoż ja na Pana patrzeć będę, oczekiwać będę Boga zbawienia mego; Bóg mój wysłucha mię. Nie wesel się ze mnie, nieprzyjaciółko moja! jeźlim upadła, powstanę; jeźli siedzę w ciemnościach, Pan jest światłością moją. Gniew Pański poniosę: bom przeciwko niemu zgrzeszył, aż się wzdry zastawi o sprawę moją, a wykona sąd mój: wywiedzie mię na światło, ujrzę sprawiedliwość jego. Ujrzy to nieprzyjaciółka moja, a wstyd okryje tę, która do mnie mówi: Gdzież jest Pan, Bóg twój? Oczy moje na nią patrzeć będą, gdy jako błoto na ulicach podeptana będzie. Dnia onego, którego pobudowane będą parkany twoje, dnia onego, mówię, daleko się wyrok rozejdzie.” (Księga Micheasza 7:7-11).

Bliski jest czas spełnienia się następnego zdania tego Proroctwa:

„Onegoż dnia przychodzić będą do ciebie i z Assyryi aż do miast obronnych, i od miast obronnych aż do rzeki, i od morza aż do morza, i od góry aż do góry.” (Księga Micheasza 7:12).

Zanim przejdziemy do rozważań dotyczących próby naruszenia dziedzictwa Izraela według ciała na całym terenie niegdysiejszego Kanaanu, podajmy kilka faktów, które zaszły w Izraelu w ostatnich latach.

Od około czternastu lat wspomina się o urodzeniu się w Izraelu czerwonej jałówki. Obecna, która (jak się mówi) urodziła się około 2009 roku jest trzecią z kolei, która jest brana pod uwagę. Poprzednie dwie okazały się mieć skazę, nie miały wszystkich włosów idealnie czerwonych (dwa włosy białe lub czarne dyskwalifikują jałówkę). Czy obecna jest bez skazy, o ile w ogóle przyszła na świat? Gdyby okazało się, że jałówka taka istnieje, byłaby ona pierwszą od około 2000 zwykłych lat. Gdy zostanie złożona w ofierze, będzie spalona, a popiół z niej zostanie dodany do wody, która następnie jako tak zwana woda oczyszczenia, a raczej dosłownie woda separacji⁹⁸ (Księga Liczb 19:1-21) będzie służyła do obmycia się kapłanów⁹⁹, tak aby mogli przystąpić do pełnienia służby w Świątyni Pierwszego Przymierza BOGA

⁹⁸ Słowo נידה (NIDDAH) oznacza ‘odrzucenie’ i pochodzi od słowa נדד (NADAD) ‘wygnać’. Pojęcie wody separacji odnosi się do wody powstałej z wody czystej i płynącej, do której został dodany popiół z czerwonej jałówki. W Jerozolimie czysta woda była czerpana z sadzawki Siloam (Syloe) co znaczy ‘Posłany’ (Ewangelia Jana 9:7). Słowo Siloam pochodzi z hebrajskiego słowa שלוח (SZILOACH) שלח (SZELACH), które jest związane ze słowem שלח [SZALACH] mającym znaczenie ‘posłać’.

Powstawała w ten sposób woda odrzucenia (nazywana wodą oczyszczenia) zapowiadała opuszczenie Pana JEZUSA Chrystusa przez BOGA Jedynego w okresie sądu jaki spadł od BOGA na Pana na krzyżu Golgoty (Ewangelia Mateusza 27:46) za nasze odstępowanie od Jego Słowa.

⁹⁹ Kapłan składał w ofierze, poza obozem, czerwoną jałówkę jako jedyną ofiarę przebłagalną za dotknięcie się umarłego. Więcej można znaleźć w zamieszczonym niżej *Uzupełnieniu*.

Jedynego z Izraelem na wzgórzu Moria¹⁰⁰ w Jerozolimie. Jałówkę mają złożyć w ofierze chłopcy poniżej trzynastego roku życia. Następnie, już dorośli kapłani będą mogli obmyć się tą wodą i jako oczyszczeni kontynuować służbę Pierwszego Przymierza BOGA Jedynego z Izraelem. Na stronie Instytutu Świątynnego¹⁰¹ w Jerozolimie można znaleźć odniesienie do wspomnianej jałówki w linku Red Heifer (czerwona jałówka).

Nieco później, około sześć lat temu, Izrael obiegła wiadomość, że jeden z szanowanych w ortodoksyjnym środowisku rabinów¹⁰², Itzaak Kaduri, który mając 108 lat odszedł z tego świata, zostawił list, w którym podał Imię Mesjasza. Według jego życzenia, odczytanie listu nastąpiło w rok po jego odejściu [Israel Today, April 30, 2007]. Dla niektórych wstrząsem było gdy okazało się, że Imię to brzmi JEHHOSZUA (JESZUA). Wydarzenie to, niezależnie od tego na ile Itzaakowi Kaduriemu dane było dotknąć tej sprawy, można uznać za będące kolejnym krokiem w odświeżaniu całemu Jakobowi Osoby Pana JEZUSA Chrystusa. Oczywiście, każde dziecko Pana JEZUSA Chrystusa nie tylko zna od chwili nawrócenia Imię Mesjasza, ale i ma Go w swoim sercu.

Niewiele później odkopano cysternę, zbiornik na wodę. Na podstawie istniejących planów wiadomo, jaka jest jej lokalizacja względem leżącej na wzgórzu Moria Świątyni BOGA Jedynego. Właściwa lokalizacja Świątyni okazała się być przesunięta na wschód i południe w stosunku do tego co dość powszechnie przyjmowano [Israel Today, February 12, 2007]. Ale i wcześniej, jasne było dla licznych uczniów Pana JEZUSA Chrystusa, że z Księgi Objawienia Jana wynika, że mużułmańska 'kopuła skały' nie leży na miejscu Najświętszym¹⁰³, lecz na dziedzińcu pogan:

¹⁰⁰ Ostatnio mówi się, że ekumenia próbuje sięgnąć po miejsce na wzgórzu Moria, na wybudowanie swojej świątynki. Na jej czele stoją, „dogadujące się” pod przewodnictwem tzw. „królowej niebios”, katolicyzm i islam.

¹⁰¹ <http://www.templeinstitute.org/main.htm>

¹⁰² Pan JEZUS Chrystus powiedział, aby nie dać się nazywać rabbi, gdyż jeden jest Rabbi, On Sam. Greckie: ραββι (rhabbi) pochodzi z języka hebrajskiego i znaczy '(mój) Nauczycielu-Mistrzu'.

Jeśli jeszcze można zrozumieć niefortunną zgodę na nazywanie się rabbim przez osoby będące pod Prawem Przykazań, to nazywanie się tak przez braci jest nie tylko niezgodne ze zdrowym rozsądkiem. Pisząc tak nie uważam, że nie jest mi potrzebna korekta, tylko że do każdej korekty musi mnie przekonać Pan JEZUS Chrystus, jedyny Rabbi, jedyny Rabbuni [greckie: ραββοι oznacza 'Panie, Mistrzu i Nauczycielu' (Ewangelia Jana 20:16)].

¹⁰³ Warto zauważyć, że mająca dopiero stanąć, jeszcze na tej ziemi, Świątynia czasów tysiącletniego Królestwa Mesjasza została opisana w rozdziałach 40-48 Księgi Ezechiela po zapowiedzi tego, że Jakob zostanie ponownie zgromadzony spośród narodów. Zgromadzenie to miało właśnie miejsce, w czasach wciąż trwającego, powojennego pokolenia:

„Przetoż tak mówi panujący Pan: Jużci przywrócę więźniów Jakóbowych; a zmiłuję się nad wszystkim domem Izraelskim; i gorliwym będę dla imienia świętobliwości mojej, Gdy odniosą pohańbienie swoje i wszystko przestępstwo swoje, którym wystąpili przeciwko mnie, gdy bezpiecznie mieszkali w ziemi swojej, a nie był, ktoby ich trwożył; A gdy ich przywrócę z narodów, i zgromadzę ich z ziem nieprzyjaciół

„I dano mi trzcinę podobną do laski; i stanął anioł, mówiąc: Wstań, i zmierz Świątynię Boga, i ołtarz, i oddających w niej pokłon. A dziedziniec, (który jest) na zewnątrz Świątyni, wyrzuć na zewnątrz, i nie zmierz go, ponieważ został dany narodom; a deptać będą miasto święte czterdzieści dwa miesiące.” (Objawienie Jana 11:1-2).

W tym czasie, po około 1900 latach, pierwszy raz od czasu zburzeniu Świątyni w 70 roku przez Rzymian, spotkali się w Jerozolimie lewici i kapłani według porządku Arona [Israel Today, July 15, 2007]. Wtedy też, odbywały się w Jerozolimie marsze Żydów wzywających do rozpoczęcia odbudowy Świątyni w Jerozolimie. Jeden z nich, w roku 2007, zgromadził 5000 osób [Israel Today, July 16, 2007].

Jest to też okres czasu, w którym odbywały się rozmowy Izraela z Turcją, których celem było zwrócenie przez Turcję mających około 2700 lat tablic króla Hiskajsza związanych z Świątynią BOGA zbudowaną przez króla Salomona [Israel Today, July 16, 2007]. Po tym jak w Turcji¹⁰⁴ doszła do władzy frakcja islamska, sprawa ucichła.

Rozdział 4.1 *Uzupełnienie: Czerwona jałówka dla Izraela*

Kapłan składał w ofierze, poza obozem, czerwoną jałówkę jako jedyną ofiarę przebłągalną za dotknięcie się umarłego:

„Kto by się dotknął jakiegokolwiek trupa człowieczego, nieczystym będzie przez siedem dni; Taki oczyszczać się będzie tą wodą dnia trzeciego i dnia siódmego, a czystym będzie; a jeśliby się nie oczyścił dnia trzeciego i dnia siódmego, nieczystym będzie. Kto by się kolwiek dotknął martwego ciała człowieka, który umarł, a nie oczyścił się, przybytek Pański splugawił; przetoż takowy wytracony będzie z Izraela, bo wodą oczyszczenia nie był pokropiony; nieczystym będzie, nieczystość jego zostanie na nim.” (Księga Liczb 19:11-13).

Słowo hebrajskie פָּרָה (PARAH) to ‘jałówka’, natomiast słowo אָדָם ('ADOM) to ‘czerwony’. Po zabiciu jałówki, była ona spalona w całości, łącznie z (prawie całą) krwią (co wyróżnia tą ofiarę ze wszystkich ofiar Pierwszego Przymierza). Syn Aarona, kapłan Eleazar kropił jej krwią siedem razy w kierunku Namiotu Zgromadzenia Przybytku:

„A wzięwszy Eleazar kapłan ze krwi jej na palec swój, kropić będzie przeciw namiotowi zgromadzenia oną krwią siedem kroć.” (Księga Liczb 19:4).

(Uwaga: staropolskie słowo ‘przeciw’ w Biblii Gdańskiej oznacza ‘naprzeciw’).

ich, i będę poświęcony w nich przed oczyma wielu narodów. Tedy się dowiedzą, że Ja Pan, Bóg ich, gdy zawiódłszy ich do narodów zasię ich zgromadzę do ziemi ich, a nie zostawię tam więcej żadnego z nich. I nie zakryję więcej oblicza mego przed nimi, gdyż wyleję ducha mego na dom Izraelski, mówi panujący Pan.” (Księga Ezechiela 39:25-29).

¹⁰⁴ Turcja, jak się uważa, jest zamieszkiwana przez potomków Togormy, syna Gomera, pierwotnego syna Jafeta, drugiego syna Noego.

Popiół z niej był dodany do wody odrzucenia (oczyszczenia; porównaj powyższy przypis 98); natomiast kapłan pozostawał nieczysty aż do wieczora. Osoba obmyta zgodnie z Prawem Mojżeszowym trzeciego i siódmego dnia wodą odrzucenia (Księga Liczb 19:1-10) stawała się czysta wieczorem, po upływie siedmiu dni; z nastaniem dnia ósmego była już czysta. Fakt ten zapowiada wskrzeszenie Pana JEZUSA Chrystusa po upływie trzech dni i trzech nocy (a nie trzech dni i dwóch nocy), wraz z nastaniem świtu czwartego dnia. Dzień wskrzeszenia z martwych Pana JEZUSA Chrystusa, człowieka, jest równocześnie dniem ósmym, licząc od dnia wejścia Pana JEZUSA Chrystusa do Jerozolimy. Także z nastaniem tego dnia, święci okresu Starego Testamentu wyszli z grobów (Ewangelia Mateusza 27:53), skończył się okres skażenia rozpadem ich ciał.

Opisana w Prawie Mojżeszowym czystość kapłana dopiero od wieczora, oraz czystość osoby obmytej wodą oczyszczenia dopiero od wieczora rozpoczynającego dzień ósmy, a nie ze skutkiem natychmiastowym, jest również zapowiedzią trzech spraw.

Po pierwsze, ofiary Prawa Mojżeszowego nie obmywały z grzechów sumienia (List do Hebrajczyków 9:8-9).

Po drugie, z nastaniem ósmego 'dnia tysiącleci' od chwili upadku człowieka, cały lud BOGA Jedynego będzie już czysty, każdy z wybranych będzie czysty, znając osobiście w sercu Słowo BOGA (Ewangelia Jana 13:10; 15:3; List do Efezjan 5:25-27; List do Tytusa 2:14). Całkowite oczyszczenie każdego, kto został zbawiony ma miejsce na podstawie doskonałej ofiary Pana JEZUSA Chrystusa, dokonanej około 2000 lat temu na krzyżu Golgoty. Natomiast wszystko co niezbawione zostanie oddzielone od Nowego Nieba i Nowej ziemi w jeziorze ognia i siarki.

Po trzecie, ciało Pana JEZUSA Chrystusa, człowieka, będąc w grobie, chociaż martwe, jednak nie podlegało skażeniu rozpadem (Psalm 16:9-10; Dzieje Apostolskie 2:27). Nieczystość kapłana¹⁰⁵ Pierwszego Przymierza aż do wieczora nie zapowiada nieczystości (Księga Liczb 19:7-8) Pana JEZUSA Chrystusa, lecz przełożenie na Niego w okresie sądu na krzyżu Golgoty naszego odstępstwa, naszych win i grzechów. Sam Pan JEZUS Chrystus, chociaż przeklęty i oddzielony od BOGA Jedynego z powodu naszego odstępstwa, wytrwał w wierze. Oznacza to, że On sam pozostawał czysty, gdyż skoro do nas stosuje się Słowo o czystości z powodu pełności przekazanej nam wiary:

„Przystąpmyż z prawdziwem sercem w zupełności wiary, mając oczyszczone serca od sumienia złego,” ([List do Hebrajczyków 10:22](#)),

to tym bardziej odnosi się ono do Tego, Który jako człowiek wytrwał w wierze do końca, a Jego sumienie było zawsze sumieniem w Duchu Świętym:

„Patrzac na Jezusa, wodza i dokończyciela wiary, który dla wystawionej sobie radości, podjął krzyż, wzgardziwszy sromotę, i usiadł na prawicy stolicy Bożej. Przetoż uważajcie, jaki jest ten, który podejmował takowe od grzeszników przeciwko sobie sprzeciwianie, abyście osłabiwszy w umysłach waszych, nie ustawali.” ([List do Hebrajczyków 12:2-3](#)).

¹⁰⁵ Oraz człowieka, który spalał ofiarę.

Zatem, w konsekwencji, nierozpadanie się ciała Pana JEZUSA Chrystusa, Baranka BOGA Jedynego i Jego Arcykapłana, wynika właśnie z tego, że On sam pozostawał zawsze czysty. Jego ciało pozostawało zawsze czyste i to również wtedy, gdy poza obozem Jerozolimy (Ewangelia Jana 19:20), (jak arcykapłan i jałówka poza obozem Izraela), został przeniesiony na Niego nasz grzech i uczyniony został On grzechem za nas (2 List do Koryntian 5:21), oraz przeklęty przez BOGA Jedynego (List do Galacjan 3:13) wtedy, gdy z powodu naszego odstępstwa spadł na Niego na krzyżu Golgoty sąd od BOGA Jedynego (Ewangelia Jana 9:39; Księga Izajasza 53:5-12; Ewangelia Mateusza 12:18-21; 1 List Jana 4:10; Ozeasz 2:19-20), zgodnie z tym jak napisano:

„Syon w sądzie okupione będzie, a ci, co się do niego nawrócą, w sprawiedliwości.” (Księga Izajasza 1:27).

Stało się to z ręki BOGA Jedynego po to, abyśmy w Panu JEZUSIE Chrystusie mogli się stać Sprawiedliwością BOGA Jedynego (Jeremiasz 23:5-6; List do Rzymian 3:20-26):

„On bowiem tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą.” (2 List Koryntian 5:21).

Nie idziemy, my, uczniowie Pana JEZUSA Chrystusa na sąd, bo już zostaliśmy schowani w sądzie BOGA Jedynego, który spadł na naszego Pana (List do Hebrajczyków 9:27-28).

Nierozpadanie się ciała Pana JEZUSA Chrystusa, człowieka, i Jego wskrzeszenie z martwych oznacza również, że ofiara Pana JEZUSA Chrystusa, człowieka, ma natychmiastowy skutek oczyszczenia. Istotnie, osoba obmyta Słowem BOGA Jedynego w związku z tą ofiarą staje się czysta ze skutkiem natychmiastowym:

„Wy już jesteście czysti z powodu słów, które do was mówiłem.” (Ewangelia Jana 15:3)

O wypełnieniu się Proroctwa związanego z wodą odrzucenia (oczyszczenia) mówi woda, która wypłynęła z boku Pana JEZUSA Chrystusa, Baranka BOGA, po przebiciu Go włócznią:

„Lecz jeden z żołnierzy włócznią otworzył bok jego, a zarazem wyszła krew i woda. A ten, co to widział, świadczył o tem i prawdziwe jest świadectwo jego; a on wie, iż prawdę powiada, abyście wy wierzyli.” (Ewangelia Jana 19:34-35).

Zapowiedzią tego wszystkiego (ale jedynie zapowiedzią) jest woda odrzucenia (oczyszczenia) Pierwszego Przymierza (List do Hebrajczyków 9:11-14; Ewangelia Jana 2:10).

Zatem woda ta nazywa się wodą odrzucenia z powodu opuszczenia Pana JEZUSA Chrystusa, człowieka, w czasie sądu, który spadł na Niego od BOGA na krzyżu Golgoty (List do Galacjan 3:13). Stwierdził to sam Pan, gdy dla nas zawołał:

„ ... Eli, Eli, lama sabachthani? To znaczy: Boże mój, Boże mój, czemu mnie opuściłeś?” (Ewangelia Mateusza 27:46).

To jaki oczyszczający i zbawienny jest dla nas skutek tego oddzielenia Pana JEZUSA Chrystusa w wykonanym na krzyżu Golgoty sądzie BOGA Jedynego (List do Hebrajczyków 13:12) jest od razu wyjaśnione:

„A oto zasłona świątyni rozerwała się na pół, od góry aż do dołu, ziemia się zatrzęsała i skały popękały. Grobowce się otworzyły, a wiele ciał świętych, którzy zasnęli, powstało. I wyszli z grobów po jego zmartwychwstaniu, weszli do miasta świętego i ukazali się wielu.” (Ewangelia Mateusza 27:51-53).

Powracając do czerwonej jałówki: od czasów Mojżesza (od drugiego dnia miesiąca Nissan drugiego roku po wyjściu z Egiptu) zostało złożonych w ofierze dziewięć czerwonych jałówek, ostatnia prawdopodobnie w roku 59 n.e. przez Iszmaela syna Piabi II (wg. Miszna, traktat Parah 3:5). Żydzi czekają na dziesiątą czerwoną jałóvkę Pierwszego Przymierza i na pewno się doczekają, bo ofiary będą znowu składane (Księga Ezechiela 46:1-7) i to nawet w okresie tysiącletniego¹⁰⁶ Królestwa Pana JEZUSA Chrystusa, człowieka, jakby na przypomnienie dla tych, którym będzie to potrzebne.

Jednak koniecznie należy zwrócić uwagę na to, że zapowiedź, którą była czerwona jałówka już się wypełniła w Przymierzu Nowym w ofierze Baranka BOGA we krwi, która dosięgła (a nie tylko była kropiona w kierunku Namiotu) miejsca Najświętszego w Niebiosach. Krew ta została wniesiona tam przez Arcykapłana JEZUSA Chrystusa, Syna BOGA, zaraz po wzbudzeniu Go z martwych (Ewangelia Jana 20:17; List do Hebrajczyków 9:24). Zapowiedź ta wypełniła się i w wodzie, która wypłynęła z boku Słowa BOGA Jedynego (Ewangelia Jana 19:34-35), które stało się człowiekiem i rozbiło swój namiot pośród nas (Ewangelia Jana 1:14).

Natomiast człowiek umarły duchowo pozostaje w krainie umarłych. Dlatego też jego aktywność jest związana z 'belialem', kultem zmarłych sprawowanym przez osobę o tym imieniu¹⁰⁷, pochłoniętą 'połykającym' żądaniem grobu, które pochłania wszystkich niezabawionych. Ponieważ Pan JEZUS Chrystus, człowiek, został przez BOGA Jedynego wzbudzony z martwych w ciele (Dzieje Apostolskie 2:24;31-32), dlatego i każdy uczeń na wezwanie jego Pana został ożywiony z umarłych do życia wiecznego:

„Ale mu Jezus rzekł: Pójdź za mną, a niechaj umarli grzebią umarłe swoje.” (Ewangelia Mateusza 8:22),

„Bo nie zostawisz duszy mojej w grobie, ani dopuścisz świętemu twemu oglądać skażenia.” (Psalm 16:10),

¹⁰⁶ Natomiast Królestwo Pana JEZUSA Chrystusa, BOGA Jedynego (1 List Jana 5:20), jest wieczne (2 List Piotra 1:11).

¹⁰⁷ Słowo *Belial* (belial) pochodzi z hebrajskiego słowa *בליעל* (B'LIJJA^AL) i znaczy 'przewrotny', 'złośliwy'; 'złośnik', 'zniszczenie', 'bezwartościowość', 'nicość'. Kult 'beliala' jest związany z obracaniem się wokół spraw związanych z osobami umarłymi i ich grobami.

i został wyrwany od wspomnianego ataku ze strony śmierci:

„Ogarnęły mię były boleści śmierci, a potoki niepobożnych [בליעל] zatrwożyły mię.” (Psalm 18:4).

Słowo ‘niepobożny’ w powyższym wersecie to właśnie słowo ‘belial’ [בליעל], którego aktywność wiąże się jak mówi Psalm z zadawaniem bólów śmierci. Niepobożność jest przeciwieństwem pobożności będącej dziełem BOGA Jedynego dokonany w ofierze Pana JEZUSA Chrystusa, człowieka, i Jego wzbudzeniu z martwych na skutek uznania Go za sprawiedliwego (czyli: usprawiedliwienia Go) z wiary (Księga Habakkuka 2:4):

„A zaprawdę wielka jest tajemnica pobożności, że Bóg objawiony jest w ciele, usprawiedliwiony jest w duchu, widziany jest od Aniołów, kazany jest poganom, uwierzono mu na świecie, wzięty jest w górę do chwały.” (1 List do Tymoteusza 3:16).

Uwolnienie osoby zbawionej, która z serca wyzna, że Pan JEZUS Chrystus już ją zbawił i że nie idzie na sąd, ale przeszła ze śmierci do życia (Ewangelia Jana 5:24; 6:47) nastąpiło wraz z wyzwoleniem jej od duchowego kontaktu z umarłymi duchowo. Osoba taka jest również wyprowadzana przez Ojca w Niebie od jakiegokolwiek kontaktu z kultem śmierci. Stąd wezwanie BOGA Jedynego skierowane do Jego dzieci:

„Albo jaka zgoda Chrystusa z Belialem, albo co za dział wierzącego z niewierzącym? A co za porozumienie między świątynią Boga a bożkami? Wy bowiem jesteście świątynią Boga żywego, tak jak mówi Bóg: Będę w nich mieszkał i będę się przechadzał w nich, i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. Dlatego wyjdźcie spośród nich i odłączcie się, mówi Pan, i nieczystego nie dotykajcie, a ja was przyjmę. I będę wam Ojcem, a wy będziecie mi synami i córkami – mówi Pan Wszechmogący.” (2 List do Koryntian 6:15-18)

Z powodu tego wezwania dzieci Pana JEZUSA Chrystusa są odwodzone przez ich Zbawiciela od udziału we wszelkich apelach przy grobach.

Przecież zostali oni obmyci od śmierci przez wodę Słowa BOGA Jedynego. Jest ona sednem Jego ofiary mówiącej o ich wiecznym oczyszczeniu, zbawieniu, oddzieleniu od świata umarłych, uczynieniu świętymi (uświęceniu) przez jedno, raz na zawsze uczynione ofiarowanie Jego ciała (List do Hebrajczyków 10:10) i o uznaniu ich za sprawiedliwych (usprawiedliwieniu) w Jego krwi (List do Rzymian 5:9).

A ponieważ Słowo ciałem się stało, więc woda ta wypłynęła z Jego kochającego wnętrza, gdy wziął na Siebie jako człowiek (Ewangelia Jana 1:14) oddzielenie od BOGA Jedynego (Ewangelia Mateusza 27:46), abyśmy my zostali do Niego na zawsze przyłączeni (List do Hebrajczyków 12;22-24; List do Efezjan 2:1-22). Stąd wołam: przyjdź Panie JEZU Chryste, mój umiłowany Przyjacielu i Miłości mojego Wesela.

(Kolejne rozdziały¹⁰⁸ w przygotowaniu.)

(tytus)

¹⁰⁸ <http://www.biblest.com.pl/wybrany.html>